

[Aase Olesen]

udmærket – at de praktiske muligheder for at gennemføre dem, ikke er til stede. Nu er hr. Brixtofte i den heldige situation, at han kan fremsætte ændringsforslag og vide på forhånd, at de ikke bliver vedtaget. Derfor behøver han altså ikke bekymre sig om omkostningerne ved at få sit forslag vedtaget. Hvis man nemlig vil gennemføre denne ligestilling ved at tage selv pensionisternes bidrag ud, er der kun, så vidt vi har fået oplyst, én vej at gå, nemlig at gennemgå samtlige selvangivelser for 1979 og trække disse beløb ud manuelt, og det har vi jo ikke hørt nogen vilje til at ville være parat til at betale. Derfor må vi sige, at vi har garanti for – det er samtidig et svar til hr. Brixtofte, som spurgte mig om, hvilken garanti det radikale venstre har – at denne ligestilling vil komme.

Jeg vil gerne læse op ganske kort fra betænkningen, hvor der står om, hvad de fire forligspartier står inde for:

»Socialministeren har under udvalgsbehandlingen oplyst, at det er regeringens opfattelse, at der ved opgørelsen af socialindkomsten må sikres ligestilling af persongrupper med forskellige pensionsordninger. Ligestillingen er ikke teknisk mulig fra 1981. Socialministeren vil derfor fremsætte lovforslag om fuld gennemførelse af ligestillingen i folketingssamlingen 1980–81. Dette lovforslag skal træde i kraft den 1. januar 1982.«

Det er den garanti, vi har. Som hr. Brixtofte vil vide, er betænkninger bindende også for regeringer, og derfor mener vi i virkeligheden, at der kan være mere garanti i dette end ved at få vedtaget et ændringsforslag, hvor der ikke er dato på, og hvor man altså ikke i praksis kan gennemføre det, og hvor det i hvert fald vil koste voldsomt at gøre det. Dertil kommer, at vi for 1981 har en form for overgangsår, som vi ikke vidste meget om, da vi havde førstebehandlingen. Vi har fået en moderering af bortfaldet af invaliditetsydelsen, og vi har fået i virkeligheden en ufrivillig overgangsordning i form af en udsættelse af ændrede betalinger for daginstitutioner. Det vil stort set være de grupper, der eventuelt vil blive berørt af lovforslaget.

Nu er tiden knap, og jeg skal derfor kort sige om de to ændringsforslag om kontantvurdering, at venstre udmærket godt ved, at det er en yderst vanskelig affære at indføre kontantvurdering ad denne vej, om jeg så må sige ad bagvejen. Det ville ikke være praktisk

muligt, uanset hvad man måtte mene om det. Men derudover har jeg noteret mig, at der er en hel del partier, der mener, at det er rimeligt at indregne formuen, og det er dog altid noget.

Vedrørende det sidste ændringsforslag, om at man skal forsøge at have et ensartet husstandsbegreb ved tildeling af familieydelse, vil jeg minde om, at jeg allerede ved førstebehandlingen sagde, at vi havde noteret os, at ministeren havde lovet at arbejde med dette problem. Det er altså ikke noget, man kan løse i et snuptag, og det er fuldstændig tilfældigt lige at nævne disse to ting. Hele sociallovgivningen burde gennemgås med henblik på dette.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Jeg beder om denne korte bemærkning, fordi fru Aase Olesen ikke svarede på mit spørgsmål. Jeg er interesseret i at vide, om denne ligestilling gennemføres alene, eller om den skal køres sammen med den sociale lejeværdi. Det er et ganske interessant spørgsmål: har de radikale fået garanti for, at denne ligestilling indføres i et selvstændigt lovforslag, som man så kan stemme for, uden at der kædes andre ting ind i billedet?

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg har allerede citeret, hvad der står i betænkningen. Der står, hvornår vi får gennemført ligestillingen. Derefter vil jeg minde om, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen. Vi er interesseret i en anden fase. Om denne ligestilling står i en lov, hvor der er en anden fase, eller ej, er for så vidt underordnet. Man kan jo altid stemme for paragraffer af den. Vi har ikke bundet os til udformningen af denne anden fase.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Som bekendt er ingen af forligspartierne bundet til anden fase af socialindkomsten, mens de partier, der har indgået forliget, er bundet til den formulering, der ligger i betænkningen, og det vil sige, at det, partierne er enige om i betænkningen, det er omkring pensionsordningerne. Om der ved forhandlinger kan opnås enighed om yderligere spørgsmål, er der ikke taget stilling til, men